

søgelse, og jeg vil tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved, om en sådan undersøgelse er umagen værd. På den baggrund er det regeringens opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt bør iværksættes et større arbejde med at gennemgå forhold med hensyn til de nævnte bestemmelser i kongeloven, Danske Lov og tronfølgeoven.»

Ministeren har ret i, at det er meget usædvanligt, at der er bestemmelser vedrørende kongehusets forhold, som både er reguleret i Lex Regia og i Danske Lov. Et bidrag til forklaringen er, at Lex Regia i starten var hemmelig! Det er normal dansk retspraksis, at en nyere lov, der regulerer samme forhold som en gammel lov, har forrang. Ud fra den praksis vil ophævelsen af bestemmelserne i Lex Regia kunne ophæves, da de er gentaget i Danske Lov.

Justitsministeren sagde endvidere: »Herudover indgår i lovforslaget en række love, som angives at have udtømt deres formål. Som eksempel på sådanne love kan nævnes de mange love om anlæg af jernbanestrækninger, broforbindelser og veje samt love om afholdelse af folkeafstemninger, som Frihed 2000 nu har foreslået skal ophæves. Som begrundelse herfor har Frihed 2000 bl.a. anført, at en stor del af disse love m.v. for længst har udtømt deres formål. Hertil er at sige, at i det omfang, sådanne love har udtømt deres formål, er en sådan ophævelse ikke nødvendig, og der er heller ikke tradition for, at man udtrykkeligt ophæver sådanne retsfor skrifter ved lov. At påbegynde en praksis, hvorefter denne type af love fremover formelt skal ophæves af Folketinget, forekommer ikke hensigtsmæssig. Det ville for det første kræve en detaljeret gennemgang af det samlede danske regelkompleks med henblik på at fremfinde alle de love m.v., som ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag, men som ud fra de samme argumenter ligeledes ville skulle ophæves. Dertil kommer, at en sådan praksis må antages at ville medføre et ikke ubetydeligt merarbejde, en merbelastning af Folketinget, idet Tinget oven i den store mængde af lovforslag, som allerede i dag passerer gennem Folketinget, fremover tillige skulle behandle og vedtage en lang række lovforslag, som alene ophæver en eller flere love.«

Forslagsstillerne synes ikke, det er korrekt, når justitsministeren angiver som årsag til, at anlægslove bare bliver hængende, at det er, fordi det er der tradition for. Siden regeringsskiftet i 1993 har der faktisk været fremsat og vedtaget en række lovforslag, som netop har det indhold. Her skal blot nævnes tre eksempler. Den 10. december 1998 fremsatte den daværende fødevareminister lovforslag nr. L 139, som ophævede en masse gamle bestemmelser (Folketingstiden-

de 1998-99, Folketingets forhandlinger side 2733, 4827 og 4922, tillæg A side 3273 og 3282, tillæg B side 408 og tillæg C side 380). 11. februar 1999 var det lovforslag nr. L 184, hvor man i en lov om færgefart ophævede syv gamle bestemmelser (Folketingstidende 1998-99, Folketingets forhandlinger side 4266, 7106 og 7227, tillæg A side 4390 og 4410, tillæg B side 1048 og tillæg C side 745), og 7. oktober 1999 var det lovforslag nr. L 7 om nedlæggelse netop af en jernbanestrækning mellem Hobro Havn og Hobro Station (Folketingstidende 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 387, 1259 og 1451, tillæg A side 883 og 886, tillæg B side 27 og tillæg C side 9).

Tre eksempler på, at den tankegang, der ligger til grund for en række af de bestemmelser, forslagsstillerne har medtaget, altså heller ikke er regeringen fremmed.

Birthe Rønn Hornbech (V) spurgte: »Er der ikke mulighed for med den nye Retsinformation at foretage en datasammenskrivning, så gældende ret bliver mere overskuelig?«

Forslagsstillerne har faktisk allerede ved arbejdet med nærværende forslag og med L 219 opnået det, Birthe Rønn Hornbech foreslår, som det fremgår af justitsministerens besvarelse af S 604 fra folketingsåret 1999-2000, hvori det hedder: »I forlængelse af det anførte kan det oplyses, at Sekretariatet for Retsinformation nu har oprettet »Danske Love« på Retsinformations hjemmeside på Internettet. Her er alle love og lov bekendtgørelser (med tilhørende ændringslove), som efter Retsinformations oplysninger er gældende i dag, indlagt i kronologisk orden.« (Folketingstidende 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 1961 og 4582).

Forslagsstillerne er naturligvis særdeles tilfredse med, at arbejdet med dette projekt har udløst denne forbedring. Men tilbage står fortsat, at Retsinformation ikke er 100 pct. sikker.

Under førstebehandlingen af L 219 blev det naturligvis også diskuteret, hvordan forslaget skal kunne opnå en seriøs behandling i Folketinget. Muligheden var, at Justitsministeriet laver tre lister. En liste over hvilke punkter i L 219, der uden problemer kan ophæves. En liste over, hvilke punkter i L 219 der kræver en grundigere vurdering. Og endelig en liste over de punkter, der efter Justitsministeriets opfattelse er problemer med. Ud fra disse lister kan der så stilles ændringsforslag i Retsudvalgets betænkning til andenbehandlingen af forslaget.

En lignende arbejdsgang vil være god for nærværende lovforslag, da denne fremgangsmåde opnåede støtte under førstebehandlingen af L 219.